

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **L. F.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy**, se sídlem v Brně, Žerotínovo nám. 3/5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2011, sp. zn. S – JMK 163006/2010/OD/Fö, č.j. JMK 163006/2010,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 3. 10. 2011 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2011, sp. zn. S – JMK 163006/2010/OD/Fö, č.j. JMK 163006/2010, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno prvostupňové správní rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 9. 9. 2010, č.j. ODSČ-86/B-10, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamům bodů, které byly provedeny na základě rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 22. 10. 2007, č.j. ODSČ-51544/07, oznámení Policie České republiky ze dne 27. 6. 2008, č.j. MRBM-31000/PŘ-2008-07, oznámení Policie České republiky ze dne 20. 4. 2009, č.j. KRPM-3853/ČJOL-2009-CHY a oznámení Policie České republiky ze dne 23. 2. 2010, č.j. KRPB-20920/PŘ-2010-060044, a tyto záznamy byly potvrzeny.

Žalobce vidí nesprávnost rozhodnutí žalovaného a jeho nepřezkoumatelnost zejména v nevypřádání se žalovaného s navrženými důkazy. Uvádí, že podpis na ověřených kopiích

blokových pokut se neshoduje s jeho vlastnoručním podpisem. Žalobce dále uvádí, že přestupky ve dnech 22. 2. 2010 a 17. 4. 2009 byly spáchány jeho společníkem, panem D. N., bytem B.-L. 605, kterému své auto často půjčuje v rámci společné podnikatelské činnosti. Tento si je podle žalobceva tvrzení vědom, že v těchto dnech spáchal uvedené přestupky, byl na místě pokutován a nerozporuje ničeho. Žalobce dále uvádí, že podpis na ověřených kopiích pokutových bloků nebyl ani v jednom případě posouzen s vlastnoručním podpisem D. N., který tvrdí, že přestupky spáchal. S tím se však, jak uvádí žalobce, ani jeden ze správních orgánů nevypořádal. Žalobce tak navrhuje, aby byl vypracován grafologický posudek, který by k takovému závěru dospěl. Tuto situaci vysvětluje žalobce tím, že má všechny doklady od vozidla, společně s řidičským průkazem a občanským průkazem, v jedné složce a tu nechává v autě za clonou proti slunci na straně řidiče. Jediným vysvětlením je pak dle tvrzení žalobce skutečnost, že pan D. N. v rozhodné situaci nevědomky předal policistům všechny dokumenty, které byly v této složce, přičemž se domníval, že jde o toliko všechny potřebné doklady od vozidla a nevědomky předal i občanský průkaz žalobce. Sám se taktéž legitimoval občanským průkazem, nicméně v rozhodné situaci muselo dojít k jejich záměně. Vzhledem k jejich vizuální podobnosti, nemohla být ze strany Policie České republiky namítána jakákoliv neshoda. Tato svá tvrzení dokazuje svědeckou výpovědí D. N., spisem Policie České republiky, KŘP Olomouckého kraje, č.j. KRPM-3241-30/TČ-2011-140522, v trestní věci podezření ze spáchání trestného činu poškození cizích práv.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 22. 12. 2011 navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné, neboť napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Žalovaný a správní orgán I. stupně podle jeho názoru postupovali při svém rozhodování zcela v souladu s platnou právní úpravou, která se vztahuje na řízení o námitkách. V jejich rámci respektovali práva žalobce. Řízení bylo zahájeno dnem doručení námitek účastníka správnímu orgánu I. stupně. Ten žalobce v řízení náležitě poučil o jeho procesních právech a povinnostech, umožnil mu v řízení realizovat jeho práva, přičemž před vydáním rozhodnutí mu umožnil vyjádřit se ke všem podkladům pro vydání rozhodnutí.

Dále pak žalovaný polemizuje s námitkami žalobce stran nevypořádání se s navrženými důkazy. Žalovaný má za to, že v řízení o námitkách byl zjištěn relevantní skutkový stav pro vydání rozhodnutí o námitkách. Ke zjištění tohoto skutkového stavu byly shromážděny dostatečné podklady, a to včetně kopií příslušných rozhodnutí, na základě kterých byly v registru řidičů zaznamenány body. Námitkami napadené záznamy bodů do registru řidičů byly provedeny v souladu s ustanovením § 123b zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Z podkladů, na základě kterých bylo v řízení o námitkách rozhodnuto, jednoznačně vyplývá, že účastníkovi řízení byly pravomocně uloženy sankce za jednání zařazená do bodového hodnocení. Jednáním, za které byly žalobci uloženy sankce, byly přiřazeny správné počty bodů v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Žalovaný dále uvádí, že v řízení o námitkách podle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu lze přezkoumávat pouze to, zda body byly zaznamenány v souladu s touto právní úpravou, konkrétně tedy to, zda přiřazené body mají oporu v podkladech uvedených v § 123b zákona o silničním provozu, zda účastníku řízení byla pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin spočívající v jednání zařazeném do bodového hodnocení a správnost přiřazení bodů za jednotlivé přestupky či trestné činy. V řízení o námitkách správnímu orgánu nepřísluší přezkoumávat již pravomocná rozhodnutí, kterými byly uloženy sankce za jednání zařazená do bodového hodnocení. Žalobci byly za předmětné přestupky uloženy sankce v příslušných řízeních. Tato řízení byla ukončena vydáním rozhodnutí, která nabyla právní moci. Takto uloženou pokutou je správní orgán provádějící záznam bodů, dokud není příslušným správním orgánem v rámci mimořádných opravných prostředků zrušena či změněna, vázán. Řízení o mimořádných opravných prostředcích jsou však zcela

samostatná správní řízení a řídí se vlastní právní úpravou. S ohledem na právní úpravu není příslušný k tomuto přezkoumání správní orgán v rámci řízení o námitkách. V souladu s právní úpravou se o mimořádných opravných prostředcích vede samostatné správní řízení správními orgány, jejichž příslušnost stanoví zákon. Otázka zákonnosti rozhodnutí však nemá charakter předběžné otázky v řízení o námitkách a správní orgán rozhodující o námitkách není bez dalšího povinen vyčkávat se svým rozhodnutím o námitkách na případné rozhodnutí ve věci mimořádného opravného prostředku. Pro správní orgán, který rozhoduje o námitkách účastníka řízení je podstatné, že existuje pravomocné rozhodnutí, na základě kterého byl v registru řidičů proveden záznam bodů. Pokud by případně orgán příslušný k řízení o mimořádném opravném prostředku zrušil rozhodnutí, na základě kterého byly řidiči zaznamenány v registru řidičů body, uplatní se postup podle ustanovení § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu, tedy u řidiče se provede odečet bodů získaných na základě zrušeného rozhodnutí o přestupku zařazeného do bodového hodnocení.

Žalovaný pak za stěžejní žalobní námitku označuje tvrzení žalobce, že se přestupků ze dne 17. 4. 2009 a 22. 2. 2010, které byly projednány v blokovém řízení, a za které mu byly v registru řidičů provedeny záznamy bodů, nedopustil on, nýbrž jiná osoba, konkrétně jeho společník pan D. N. K tomu žalovaný uvádí, že tato námitka se vztahuje k okolnostem spáchání uvedených přestupků, není pak podle jeho názoru v kompetenci správního orgánu rozhodujícího o námitkách, aby se k těmto okolnostem jednotlivých přestupků blíže vyjadřoval a příslušná rozhodnutí v tomto ohledu jakkoliv přezkoumával, neboť pro správní orgán, který rozhoduje o námitkách účastníka řízení, je podstatné to, zda existuje pravomocné rozhodnutí o uložení sankce za přestupek či trestný čin, který jezařazen do bodového hodnocení. V daném případě správní orgán I. stupně na základě námitek účastníka řízení do spisu jako důkazy opatřil příslušná pravomocná rozhodnutí o přestupcích, na základě kterých byly účastníkovi řízení provedeny záznamy bodů v registru řidičů. Žalovanému pak není známo, že by některé z těchto rozhodnutí bylo do doby vydání rozhodnutí o námitkách zrušeno.

Žalovaný dále považuje za podstatné sdělit ke skutečnostem, které žalobce uvedl v odvolání proti rozhodnutí orgánu I. stupně ve vztahu k jednotlivým přestupkům, že jde o nové skutečnosti, které nebyly v řízení před správním orgánem I. stupně uplatněny. Vzhledem k tomu, že řízení o námitkách je řízením zahajovaným nikoli z moci úřední, ale na žádost, přičemž účastník řízení svým návrhem určuje předmět řízení, a tedy rozsah přezkumné činnosti příslušného správního orgánu, uplatňuje se v takových řízeních koncentrace řízení. Podle ustanovení § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004, správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), platí, že k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Podle žalovaného mohl žalobce argumenty uvedené v odvolání uplatnit dříve. Ačkoliv žalovaný tvrdí, že není oprávněn se vyjadřovat ke skutkovým okolnostem přestupků, považuje námitky žalobce, že se přestupků dopustil jeho společník, přičemž pokuty za přestupky byly uloženy právě žalobci, za účelové. Při projednání přestupku s přestupcem Policie České republiky provádí jeho lustraci, a to na základě občanského průkazu a též řidičského průkazu, kdy na obou dokladech je též fotografie držitele těchto dokladů. Žalobce též v žalobě nezodpověděl z jakého důvodu, ačkoliv byly pokutové bloky zcela zřetelně vypsány identifikačními údaji žalobce, je měl podepsat právě jeho společník. Proto taková námitka není důvodná.

Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení předcházející jeho vydání v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“). O žalobě rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1, 2 s.ř.s., poté, kdy účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas.

Žaloba není důvodná.

Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamům bodů, které byly provedeny na základě oznámení Policie České republiky a Magistrátu města Brna. Při posouzení důvodnosti námitek žalobce vyšel soud především z následující, pro věc relevantní, právní úpravy:

Podle § 123a zákona o silničním provozu bodovým hodnocením se zajišťuje sledování opakovaného páchání přestupků nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Přehled jednání spočívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání je stanoven v příloze k tomuto zákonu.

Podle § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů. Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno:

- a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení;
- b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku;
- c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin.

Dle § 123e odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Dle § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Systém bodového hodnocení řidičů byl do zákona o silničním provozu zaveden zákonem č. 411/2005 Sb. Smysl a účel zavedení tohoto institutu do českého právního řádu lze vysledovat z Důvodové zprávy k tomuto zákonu platí, že „*bodový systém obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné” body do určité výše (...). Tyto body nejsou sankcí za přestupek nebo trestem za trestný čin, jsou pouze administrativním opatřením ohodnocujícím nebezpečnost spáchaného přestupku nebo trestného činu a registrujícím jeho spáchání. (...) Účelem systému je zejména postihovat recidivu páchání přestupků proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. (...) Dostatečný preventivní účinek má pouze hrozba ztráty řidičského oprávnění. Bodový systém pak představuje administrativní postup, kterým se hodnotí závažnost spáchaných přestupků, a který v tento důsledek může vyústit. Na druhou stranu ale dává řidiči kdykoli před tím, než tento krajní důsledek nastane, možnost změnou svého chování pozitivně ovlivnit své postavení a hrozbu ztráty řidičského oprávnění svým aktivním postojem odvrátit.*“ Tento institut tak má přispět k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, neboť možnost pozbytí řidičského oprávnění působí na řidiče preventivně nápravně, a to zejména hrozbou dosažení dvanácti bodů. Bodovým hodnocením dochází k průběžnému sledování kázně toho kterého řidiče, přičemž důsledkem jeho opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích, za které mu jsou ukládány sankce v přestupkovém řízení či tresty v trestním řízení, může být právě pozbytí řidičského oprávnění v případě dosažení dvanácti bodů (podrobněji k tomu srov. např. i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2009, č.j. 2 As 19/2009 – 93).

Z judikatury správních soudů ke shora označeným ustanovením jednoznačně vyplývá (k tomu srov. zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 24. 6. 2009, č.j. 52 Ca 10/2009-78, či rozsudek téhož soudu ze dne 3. 3. 2010, č.j. 52 Ca 39/2009-25), že správní orgán ve správním řízení, v němž bylo žalované rozhodnutí vydáno, zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123 zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudů ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženém bodovému hodnocení jednání.

Žalobce přitom v žalobě brojil právě proti dvěma z aktů, které předcházely nyní přezkoumávanému rozhodnutí stran záznamu bodů. V žalobě totiž primárně uváděl, že správní orgán v případě přestupku ze dne 17. 4. 2009 a 22. 2. 2010 nedostatečně zjistil skutkový stav a, mimo jiné, neprovedl výslech jím navrženého svědka, který měl dosvědčit, že se přestupků v uvedených dnech dopustil pan D. N., a tudíž se přestupku, který sloužil jako podklad pro záznam bodů, žalobce nedopustil.

Jak již bylo výše uvedeno, z judikatury správních soudů jednoznačně vyplývá, že žalovaný, ani prvoinstanční správní orgán, nemohly v řízení podle § 123a silničního zákona a násl. přezkoumávat správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za

nezákonné a zruší (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Krajský soud upozorňuje, že v předmětném řízení nebylo potřebné vyslýchat svědka k událostem, které založily přestupkovou odpovědnost, neboť jedinou okolností relevantní pro záznam bodů byla a je existence pravomocných rozhodnutí o jednáních zařazených do bodového hodnocení. Tato rozhodnutí přitom nebyla, jak vyplývá ze správního spisu (jakož i ze samotné žaloby), zrušena k tomu příslušným orgánem, a je tak třeba na ně v souladu se zásadou presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci nahlížet jako na rozhodnutí správná a zákonná. Z těchto důvodů neshledává soud námitky žalobce brojící proti aktům, na základě kterých byly žalobci zaznamenány body, případnými. Žalovaný se dikce označených ustanovení jednoznačně držel, řádně posoudil jak soulad napadeného rozhodnutí prvoinstančního orgánu s právními předpisy, tak se řádně a přezkoumatelným způsobem vypořádal s uplatněnými námitkami. Napadené rozhodnutí bylo tedy podle krajského soudu vydáno v souladu se zákonem. Nelze proto hovořit o jeho nesprávnosti a nepřezkoumatelnosti, jak dovozoval žalobce s argumentací, která by mohla mít relevanci v řízení přestupkovém, nikoli však v tomto daném typu správního řízení. Nad to, jak správně uvádí žalovaný, v řízení přestupkovém žalobce stejnou argumentaci ani neuplatnil. Krajský soud proto takové argumentaci žalobce v tomto řízení nepřisvědčil, přičemž se plně ztotožňuje s rozhodnutím žalovaného, jakož i prvoinstančního správního orgánu, na které pro úplnost v plném rozsahu odkazuje, neboť v nich obsažené závěry mají oporu v právní úpravě a správním spisu.

Protože žalobcem vznesené námitky proti správnímu rozhodnutí žalovaného v této věci nejsou pro posouzení zákonnosti relevantní, soud žalobu shledal nedůvodnou. Soudu tak nezbylo než žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V posuzované věci byl žalobce zcela neúspěšný, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Toto právo by bylo možno přiznat žalovanému, avšak ten náhradu nákladů řízení neuplatňuje. Soud proto rozhodl tak, že právo na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. 4. 2012

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu